Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
YVESA BOTA,
predstavljeni 16. julija 2015[1]

Zadeva C-371/14

APEX GmbH Internationale Spedition
proti
Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija))

„Predhodno odločanje — Trgovinska politika — Protidampinške dajatve — Izvedbena uredba (EU) št. 260/2013 — Uvozni izdelki s poreklom iz Kitajske — Uvoz enakih izdelkov, odpremljenih iz Vietnama — Izogibanje — Retroaktivna razširitev protidampinških dajatev, sprejeta po izteku teh dajatev — Veljavnost“

1. Ali je mogoče dokončno protidampinško dajatev na uvoz iz tretje države v primeru izogibanja retroaktivno razširiti na uvoz iz druge tretje države z uredbo, sprejeto po izteku te dajatve?

2. To je načelno vprašanje, postavljeno s tem predlogom za sprejetje predhodne odločbe, ki se nanaša na veljavnost Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 260/2013 z dne 18. marca 2013 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 1458/2007, na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, poslanih iz Socialistične republike Vietnam, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Socialistične republike Vietnam ali ne[2], ki je bila sprejeta na podlagi preiskave izogibanja v smislu člena 13 Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti[3].

3. Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo APEX GmbH Internationale Spedition[4] in Hauptzollamt Hamburg-Stadt (glavni carinski urad mesta Hamburg)[5] zaradi protidampinških dajatev, ki se retroaktivno zahtevajo od družbe APEX zaradi uvoza, opravljenega v letu 2012.

4. V teh sklepnih predlogih bom predstavil razloge, iz katerih Sodišču predlagam, naj odgovori, da preučitev prvega vprašanja, ki ga je postavilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija), ne razkriva ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost sporne uredbe.

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — UL L 82, str. 10, v nadaljevanju: sporna uredba.

3 — UL L 343, str. 51, in popravek v UL 2010, L 7, str. 22, v nadaljevanju: osnovna uredba.

4 — V nadaljevanju: APEX.

5 — V nadaljevanju: Hauptzollamt.

I – **Pravni okvir**

A – *Osnovna uredba*

5. V uvodni izjavi 16 osnovne uredbe je navedeno:

„Treba je poskrbeti za retroaktivno pobiranje začasnih dajatev, če se to šteje za primerno, in opredeliti okoliščine, ki lahko sprožijo retroaktivno uporabo dajatev, s čimer se prepreči slabitev dokončnih ukrepov, ki se bodo uporabili. […]“

6. Člen 10 te uredbe, naslovljen „Retroaktivnost“, v odstavku 1 določa:

„Začasni ukrepi in dokončne protidampinške dajatve se uporabijo samo za izdelke, ki vstopajo v prosti promet od trenutka, ko prične veljati odločitev, sprejeta v skladu s členi 7(1) ali 9(4), kar je odvisno od konkretnega primera, pri čemer veljajo izjeme, določene v tej uredbi.“

7. Člen 11(2) navedene uredbe določa:

„Dokončni protidampinški ukrep preneha veljati pet let po svoji uvedbi ali pet let od datuma zaključka zadnjega pregleda, ki je obravnaval tako damping kot tudi škodo, razen če je v tem pregledu določeno, da bo po izteku ukrepov verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava dampinga in škode. Tak pregled zaradi izteka ukrepa se začne na pobudo Komisije ali pa na zahtevo, ki jo vložijo proizvajalci Skupnosti ali pa se vloži v njihovem imenu, in ukrep ostane v veljavi, dokler ni znan rezultat takega pregleda.

[…]“

8. Člen 13 osnovne uredbe, naslovljen „Izogibanje“, določa:

„1. Proti dampinške dajatve, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, se lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov, bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih, iz tretjih držav; ali na uvoz rahlo spremenjenih podobnih izdelkov iz države, za katero veljajo ukrepi; ali njihovih delov, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom. Proti dampinške dajatve, ki ne presegajo preostalih proti dampinških dajatev, uvedenih v skladu s členom 9(5), se lahko razširijo na uvoz iz družb, ki uporabljajo individualne dajatve v državah, za katere veljajo ukrepi, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom. Izogibanje se opredeli kot sprememba v trgovinskih vzorcih med tretjimi državami in Skupnostjo ali med posameznimi družbami v državi, kjer veljajo ukrepi, in Skupnostjo, do katere pride zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero ni zadostnega vzroka ali ni gospodarsko upravičena, z izjemo uvedbe dajatve, ter kadar obstajajo dokazi o škodi ali o tem, da se popravljalni učinki dajatve spodkopavajo s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, ter kadar obstajajo dokazi o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, predhodno ugotovljenimi za podoben izdelek, če je potrebno v skladu z določbami člena 2.

[…]

3. Preiskave se začnejo v skladu s tem členom na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane stranke na podlagi zadostnih dokazov glede dejavnikov, določenih v odstavku 1. Začnejo se po posvetovanju s Svetovalnim odborom na podlagi uredbe Komisije, ki carinskim organom lahko daje tudi navodila, da uvoz registrirajo v skladu s členom 14(5) ali da zahtevajo jamstva. Preiskave izvaja Komisija, ki ji lahko pomagajo carinski organi, zaključijo pa se v devetih mesecih. Kadar dejstva, kot so dokončno preverjena, utemeljujejo razširitev ukrepov, to stori Svet, na predlog, ki ga po posvetovanju s Svetovalnim odborom predloži Komisija. Svet sprejme

predlog, razen če v roku enega meseca po tem, ko ga je predložila Komisija, z navadno večino ne odloči, da predlog zavrne. Razširitev začne veljati z datumom, na katerega je bila uvedena registracija na podlagi člena 14(5) ali na katerega so bile zahtevane garancije. Ustrezne postopkovne določbe te uredbe v zvezi z začetki in vodenjem preiskav se uporabljajo v skladu s tem členom.

[…]“

9. Člen 14(5) osnovne uredbe določa:

„Komisija lahko po posvetovanju s Svetovalnim odborom da navodilo carinskim organom, da izvedejo ustrezne ukrepe za registriranje uvoza, tako da bi bilo kasneje mogoče uporabiti ustrezne ukrepe proti temu uvozu od dneva takšne registracije naprej. Uvoz se lahko podredi registraciji na osnovi zahteve industrije Skupnosti, ki vsebuje zadostne dokaze, ki upravičujejo takšno ukrepanje. Registriranje uvede uredba, ki navede namen te aktivnosti in, če je to primerno, ocenjen znesek možnih bodočih obveznosti. Uvoz ne sme biti predmet registracije več kot devet mesecev.“

B – *Protidampinške uredbe v zvezi z žepnimi plinskimi vžigalniki na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti*

10. Z Uredbo Sveta (EGS) št. 3433/91 z dne 25. novembra 1991[6] je bila uvedena dokončna protidampinška dajatev na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, s poreklom med drugim iz Kitajske.

11. Na podlagi preiskave glede možnega izogibanja ukrepu je bila dokončna protidampinška dajatev z Uredbo Sveta (ES) št. 192/1999 z dne 25. januarja 1999[7] razširjena na uvoz enakih vžigalnikov, odpremljenih oziroma s poreklom iz Tajvana, in na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki se lahko ponovno polnijo, s poreklom iz Kitajske ali odpremljenih oziroma s poreklom iz Tajvana.

12. Z Uredbo Sveta (ES) št. 1824/2001 z dne 12. septembra 2001[8] in nato Uredbo Sveta (ES) št. 1458/2007 z dne 10. decembra 2007[9] je bila dokončna protidampinška dajatev, uvedena z Uredbo št. 3433/91 in razširjena z Uredbo št. 192/1999, ohranjena.

13. Ker po objavi obvestila o bližnjem izteku nekaterih protidampinških ukrepov[10] 1. maja 2012 ni bil vložen zahtevek za pregled, so se zadevni ukrepi 13. decembra 2012 iztekli.

6 — Uredba o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, s poreklom iz Japonske, Ljudske republike Kitajske, Republike Koreje in Tajske in dokončnem pobiranju začasne protidampinške dajatve (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 17, str. 292).

7 — Uredba o razširitvi dokončne protidampinške carine, uvedene z Uredbo (EGS) št. 3433/91 pri uvozu žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, pri uvozu nekaterih žepnih vžigalnikov na kresilni kamen za enkratno uporabo, ki se lahko ponovno napolnijo, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali odpremljenih oziroma s poreklom iz Tajvana, in pri uvozu vžigalnikov, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, odpremljenih oziroma s poreklom iz Tajvana, in o zaključku postopka v zvezi z uvozom vžigalnikov, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, odpremljenih iz Hongkonga in Macaua (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 30, str. 170).

8 — Uredba o uvedbi dokončne protidampinške carine pri uvozu žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in odpremljenih oziroma s poreklom iz Tajvana, in pri uvozu nekaterih žepnih vžigalnikov na kresilni kamen, ki se lahko ponovno napolnijo, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in odpremljenih oziroma s poreklom iz Tajvana (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 38, str. 143), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 155/2003 z dne 27. januarja 2003 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 46, str. 36).

9 — Uredba o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in odpremljenih ali s poreklom iz Tajvana, ter na uvoz nekaterih žepnih vžigalnikov na kresilni kamen, ki se lahko ponovno napolnijo, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in odpremljenih ali s poreklom iz Tajvana (UL L 326, str. 1).

10 — UL 2012, C 127, str. 3.

14. Pred tem iztekom je Komisija, ker je 17. aprila 2012 prejela zahtevo proizvajalca Evropske unije, z Uredbo (EU) št. 548/2012 [11] začela preiskavo glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom pri uvozu žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, odpremljenih iz Vietnama.

15. Člen 2, prvi odstavek, te uredbe je določal, da carinski organi držav članic sprejmejo ustrezne ukrepe za registracijo uvoza iz člena 1 navedene uredbe v skladu s členoma 13(3) in 14(5) osnovne uredbe.

16. Ta obveznost registracije je na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 1192/2012 z dne 12. decembra 2012 [12] prenehala z iztekom protidampinških ukrepov.

17. Sporna uredba, sprejeta na podlagi preiskave, ki se je začela z Uredbo št. 548/2012, določa razširitev dokončnih protidampinških ukrepov, uvedenih z Uredbo št. 1458/2007. Člen 1 sporne uredbe določa:

„1. Dokončna protidampinška dajatev, uvedena s členom 1(2) Uredbe […] št. 1458/2007 na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, se razširi na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, odpremljenih iz Vietnama, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz Vietnama ali ne, ki se trenutno uvrščajo pod oznako KN ex 9613 10 00.

2. Dajatev, razširjena z odstavkom 1 tega člena, se pobira za uvoz izdelkov, odpremljenih iz Vietnama od 27. junija 2012 do 13. decembra 2012, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz Vietnama ali ne, ki je registriran v skladu s členom 2 Uredbe […] št. 548/2012 ter členom 13(3) in členom 14(5) [osnovne uredbe].

[…]“

II – **Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje**

18. Družba APEX, ki se ukvarja z mednarodno špedicijo, je med avgustom in decembrom 2012 v prosti promet v Uniji sprostila 4.024.080 žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, odpremljenih iz Vietnama.

19. Hauptzollamt je 26. marca 2013 sprejel odmerno odločbo, s katero je družbi APEX na podlagi sporne uredbe naložil naknadno plačilo protidampinških dajatev v znesku 261.565,20 EUR.

20. Družba APEX je 15. aprila 2013 zoper to odmerno odločbo vložila pritožbo. Ker je bila ta pritožba 5. junija 2013 zavrnjena, je družba APEX 5. julija 2013 vložila tožbo pri Finanzgericht Hamburg.

21. To sodišče dvomi, da je bilo mogoče razširiti protidampinško dajatev, uvedeno z Uredbo št. 1458/2007, medtem ko ta dajatev na datum sprejetja sporne uredbe ni bila več veljavna in se je torej protidampinški ukrep iztekel.

11 — Uredba z dne 25. junija 2012 o začetku preiskave glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Uredbo št. 1458/2007 na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov z vžigom na kresilni kamenček, ki jih ni mogoče ponovno polniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, pri uvozu žepnih vžigalnikov z vžigom na kresilni kamenček, ki jih ni mogoče ponovno polniti, odpremljenih iz Vietnama, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Vietnama ali ne, in o registraciji takega uvoza (UL L 165, str. 37).

12 — Uredba o prenehanju registracije uvoza žepnih plinskih vžigalnikov z vžigom na kresilni kamenček, ki jih ni mogoče ponovno polniti, odpremljenih iz Vietnama, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Vietnama ali ne, ki je bila uvedena z Uredbo št. 548/2012 (UL L 340, str. 37).

22. Po eni strani se sprašuje, ali ni mogoče iz člena 13(1) osnovne uredbe, ki določa možnost razširitve protidampinških dajatev, „kadar pride do izogibanja *veljavnim* ukrepom“ [13], sklepati, da se lahko protidampinški ukrep razširi samo, če je veljaven. Navaja, da bi lahko v prid tej razlagi govorili tudi razmisleki glede sistematike in namena protidampinških ukrepov. Tako naj uvedba protidampinških dajatev ne bi pomenila sankcije za predhodno ravnanje, temveč obrambni in zaščitni ukrep zoper nelojalno konkurenco, ki izhaja iz dampinga, z namenom preprečiti dampinški uvoz ali ga napraviti gospodarsko nezanimivega. Tega cilja pa naj ne bi bilo mogoče doseči, če bi se protidampinški ukrepi uvedli za obdobje pred datumom sprejetja uredbe, s katero so predvideni.

23. Po drugi strani Finanzgericht Hamburg navaja, da ker je retroaktivni učinek dopusten, bi bilo mogoče izraz „kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom“ razumeti tudi tako, da se ne nanaša na datum sprejetja uredbe o razširitvi, ampak na obdobje uporabe te razširitve. Cilj učinkovitosti, ki se uresničuje z ukrepi proti izogibanju, naj bi to analizo potrjeval, saj naj bi bila merodajna samo ugotovitev, da so izpolnjeni materialni pogoji za razširitev, neodvisno od datuma sprejetja uredbe, s katero se ti ukrepi predpisujejo. Uredba o razširitvi naj bi bila torej zgolj stranski ukrep v razmerju do prvotnih protidampinških ukrepov, kar naj bi lahko pomenilo, da člen 13 osnovne uredbe ne določa roka za njeno sprejetje.

24. Ker je Finanzgericht Hamburg omahovalo med tema možnostma, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je [sporna uredba] neveljavna, ker se je protidampinška dajatev, ki je bila uvedena z Uredbo št. 1458/2007 in ki naj bi se razširila, ob sprejetju [sporne uredbe] že iztekla?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je [sporna uredba] neveljavna, ker ni mogoče ugotoviti izogibanja ukrepom iz Uredbe št. 1458/2007 […] v smislu člena 13(1) [osnovne uredbe]?“

III – **Analiza**

25. Svojo analizo bom omejil na prvo vprašanje, ki se edino nanaša na še neobravnavan pravni problem, ki ga je treba temeljito preučiti, medtem ko je mogoče elemente odgovora na drugo vprašanje najti v sodni praksi Sodišča in zlasti v sodbi Simon, Evers & Co. [14].

26. Za dobro razmejitev prvega vprašanja moram opozoriti, da čeprav člen 10(1) osnovne uredbe določa načelo, da se lahko protidampinški ukrepi uporabljajo samo za izdelke, ki vstopajo v prosti promet od trenutka, ko prične veljati odločba, s katero se uvaja začasna ali dokončna dajatev, pa je z več določbami te uredbe [15] predvideno izrecno odstopanje od tega načela prepovedi retroaktivnosti, s tem ko je zlasti določeno, da se lahko protidampinški ukrepi uporabljajo za izdelke, ki so vstopili v prosti promet pred dnevom začetka veljavnosti te odločbe, če so bili registrirani v skladu s členom 14(5) navedene uredbe. Tako se na podlagi člena 13(3) osnovne uredbe v primeru začetka preiskave o obstoju izogibanja uporablja mehanizem registracije uvoza, katerega namen je omogočiti retroaktivno pobiranje protidampinških dajatev.

13 — Moj poudarek.

14 — C-21/13, EU:C:2014:2154.

15 — Gre za člene 10(2), (4) in (5), 11(4), 12(5) ter 13(3).

27. Ker se v osnovni uredbi priznava možnost retroaktivnosti ukrepov razširitve protidampinške dajatve v primeru izogibanja tej dajatvi, se torej ne postavlja vprašanje, ali se lahko razširjena protidampinška dajatev pobira retroaktivno, temveč se postavlja vprašanje, ali se lahko odločba o razširitvi sprejme, ko ta dajatev ni več veljavna, zgolj zato, da bi se omogočilo retroaktivno pobiranje razširjene dajatve za obdobje med datumom, ko je postala registracija uvoza obvezna, in datumom izteka prvotne dajatve.

28. Moj predlog je, naj se na to vprašanje odgovori pritrdilno.

29. V osnovni uredbi ne najdem nobene določbe, s katero bi bila taka praksa prepovedana.

30. Ne verjamem namreč, da je treba člen 13(1) te uredbe, v skladu s katerim se „[p]roti dampinške dajatve […] lahko razširijo […], kadar pride do izogibanja *veljavnim* ukrepom“ [16], razlagati tako, da je sprejetje uredbe o razširitvi prepovedano, ko prvotni ukrepi niso več „veljavni“. V besedilu te določbe, katere namen je določiti materialni pogoj za uporabo odločb o razširitvi protidampinških dajatev, ki se navezujejo na obstoj izogibanja, ni ničesar, kar bi omogočalo trditev, da se je nameraval zakonodajalec Unije jasno opredeliti do datuma, na katerega se lahko sprejme odločba o razširitvi. Poleg tega, tudi če bi se za člen 13(1) osnovne uredbe lahko štelo, da določa pravila za časovno uporabo razširjenih protidampinških ukrepov, se mi zdi, da je v njem navedeno samo, da obdobje uporabe ukrepov razširitve dokončne protidampinške dajatve ne more presegati obdobja, v katerem je ta dajatev veljavna. V tem smislu poudarjam, da je po eni strani edina zahteva glede rokov, določena v členu 13 osnovne uredbe, ta, da se preiskava glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom zaključi v devetih mesecih od njenega začetka, [17] in da je po drugi strani treba odločbo o razširitvi ukrepov sprejeti, „[k]adar dejstva, kot so *dokončno* preverjena“ [18], to razširitev utemeljujejo. Če so dejstva dokončno preverjena šele po izteku dajatve, bi torej institucije Unije morale imeti možnost sprejeti uredbo o razširitvi, če je le upoštevan devetmesečni rok.

31. S popolnoma jezikovno razlago člena 13 osnovne uredbe torej ni mogoče izključiti možnosti, da se odločba o razširitvi prvotnega protidampinškega ukrepa sprejme po izteku tega ukrepa in z izključno retroaktivnim učinkom.

32. Zdi se mi, da cilji in splošna sistematika osnovne uredbe nikakor ne nasprotujejo tej analizi, temveč jo podkrepijo in potrjujejo, da je edina zahteva, ki jo določa navedena uredba, ta, da se ukrepi razširitve protidampinške dajatve ne nadaljujejo po izteku te dajatve.

33. Prvič, postranskost ukrepov proti izogibanju, kot izhaja na splošno iz sistematike osnovne uredbe in natančneje iz sistema člena 13 te uredbe, ne vodi do sklepanja, da je uredbo o retroaktivni razširitvi te dajatve po izteku protidampinške dajatve prepovedano sprejeti.

34. Kot je Sodišče poudarilo v sodbi Paltrade [19], je iz namena in sistematike osnovne uredbe, zlasti njene uvodne izjave 19 in njenega člena 13, razvidno, da je ukrep razširitve dokončne protidampinške dajatve le stranski glede na začetni akt, s katerim je bila ta dajatev uvedena. [20] To načelo postranskosti, ki velja za sprejemanje ukrepov razširitve protidampinških dajatev, v resnici izhaja iz same opredelitve izogibanja. Iz člena 13(1), tretji stavek, osnovne uredbe je namreč razvidno, da je obstoj protidampinškega ukrepa vsebovan v opredelitvi sestavnih elementov izogibanja, saj izogibanje

16 — Moj poudarek.
17 — Odstavek 3.
18 — *Idem*. Moj poudarek.
19 — C-667/11, EU:C:2013:368.
20 — Točka 28.

predpostavlja spremembo v trgovinskih vzorcih med tretjimi državami in Unijo, ki je na eni strani posledica prakse, postopka ali dejavnosti, za katero ni zadostnega vzroka ali ni gospodarsko upravičena, z izjemo uvedbe dajatve, in s katero se na drugi strani spodkopavajo popravljalni učinki te dajatve.

35. Načelo postranskosti torej pripelje le do nujnega sočasnega obstoja glavnega ukrepa in ukrepa proti izogibanju, pri čemer se drugi ne more obdržati po izteku prvega. Vendar ta nujna zveza med glavnim ukrepom in ukrepom proti izogibanju nikakor ne pomeni, da odločba, s katero se odredi ukrep proti izogibanju, nastopi med veljavnostjo glavnega ukrepa, ker osnovna uredba z določanjem možnosti retroaktivnega učinkovanja ukrepa proti izogibanju od datuma, ko je postala registracija uvoza obvezna, omogoča uporabo tega ukrepa v obdobju uporabe prvotnega ukrepa, tudi če bi bila ta odločba sprejeta in objavljena po izteku tega obdobja.

36. Drugič, če bi se štelo, da uredbe o razširitvi protidampinške dajatve ni mogoče sprejeti po izteku te dajatve, bi bil ogrožen cilj učinkovitosti, ki se uresničuje z ukrepi za preprečevanje izogibanja.

37. Kot namreč pravilno opozarjata Svet in Komisija, bi se bilo mogoče protidampinški dajatvi zavestno izogniti v zadnjih mesecih njene uporabe v vseh primerih, ko zaradi poznega začetka preiskave glede možnega izogibanja ne bi bilo verjetno, da bo uredba o razširitvi sprejeta pred iztekom te dajatve.

38. V zvezi s tem je treba spomniti, da je Sodišče v sodbi Paltrade [21], potem ko je navedlo, da je edini namen uredbe o razširitvi protidampinške dajatve zagotoviti njeno učinkovitost in preprečiti izogibanje tej dajatvi, [22] poudarilo, da je v posebnem okviru takega izogibanja namen obveznosti registracije zadevnega uvoza tudi učinkovitost razširjenih dokončnih ukrepov, tako da se omogoči retroaktivna uporaba dajatev, zato da bi se preprečilo, da bi se dokončnim ukrepom, ki jih je treba uporabiti, odvzel polni učinek. [23]

39. Ne glede na datum, ko se sprejme uredba o razširitvi protidampinške dajatve, pa je začasni ukrep v obliki obveznosti registracije uvoza v primeru izogibanja vedno namenjen temu, da se ohrani možnost retroaktivne uvedbe razširitve prvotnih protidampinških dajatev, da bi se preprečilo spodkopavanje popravljalnih učinkov teh dajatev zaradi učinka uvoza, opravljenega zlasti med trajanjem preiskave v zvezi z izogibanjem. V zvezi s tem je treba opozoriti, da protidampinška dajatev ni dajatev, katere intenzivnost bi se s časom spreminjala. Ta dajatev v obdobju, ko se uporablja, ne preneha postopno, ampak ostane veljavna, dokler se ne izteče. Zato se mi trditev družbe APEX, da razširitev protidampinških ukrepov, ki je izključno retroaktivna, ni namenjena temu, da bi se popravljalni učinek poznejšega ukrepa zaščitil pred izogibanjem v času preiskave, temveč pomeni samo dajatev na dobiček družb uvoznic, ne zdi utemeljena. Tudi če se razširitev protidampinške dajatve določi izključno za preteklost, je njen namen preprečiti nevtralizacijo te dajatve z izogibanjem. Preprečiti to razširitev bi pomenilo dati neresnim gospodarskim subjektom lahko sredstvo za izogibanje brez tveganja protidampinške dajatve v zadnjih mesecih njene uporabe.

40. Naj pojasnim, da se mi ne zdi, da je mogoče iz formulacije v sodbi Paltrade [24] – in sicer da je namen obveznosti registracije ohraniti polni učinek dokončnih ukrepov, „ki jih je treba uporabiti“ [25] – sklepati, da bi bilo na datum sprejetja uredbe o razširitvi potrebno, da se ukrepi uporabijo za prihodnost, kar bi pomenilo, da je izključno retroaktivna razširitev protidampinških dajatev prepovedana. Po mojem mnenju je imelo Sodišče v mislih položaj na datum, ko se Komisija odloči carinskim organom dati navodilo, naj registrirajo uvoz. Na ta datum je protidampinška dajatev, katere področje uporabe bo lahko razširjeno z uredbo o razširitvi, že veljavna, medtem ko ukrep razširitve te

21 — C-667/11, EU:C:2013:368.
22 — Točka 28.
23 — Točka 29.
24 — C-667/11, EU:C:2013:368.
25 — Točka 29.

dajatve še ni bil sprejet in ga je torej „treba uporabiti“ pozneje. Poleg tega je ta formulacija podprta z besedilom člena 14(5) osnovne uredbe, v skladu s katerim lahko Komisija naloži registracijo uvoza, „tako da bi bilo *kasneje mogoče uporabiti* ustrezne ukrepe proti temu uvozu od dneva takšne registracije naprej“ [26]. Navsezadnje navedena formulacija zgolj izraža očitno. Če se zaščitni ukrepi izkažejo za nepotrebne in se protidampinški postopek zaključi brez uvedbe ukrepov, ne bo mogoče za uvoz, za katerega velja registracija, pobrati nobene protidampinške dajatve.

41. Tretjič, načelo, da uvedba protidampinških dajatev ni sankcija za predhodno ravnanje, temveč obrambni in zaščitni ukrep zoper nelojalno konkurenco, ki izhaja iz dampinga, ne pomeni, da je pobiranje razširjenih protidampinških dajatev na uvoz, za katerega velja registracija, pogojeno s sprejetjem protidampinških ukrepov za prihodnost. Iz tega načela, določenega v sodbi Industrie des poudres sphériques/Svet [27], je Sodišče zgolj izpeljalo to, da je treba za določitev protidampinških dajatev, ki lahko ščitijo industrijo Skupnosti pred dampingom, preiskavo opraviti na podlagi kar najbolj aktualnih informacij. [28] Čeprav torej navedeno načelo vpliva na izbiro obdobja preiskave glede možnega izogibanja protidampinški dajatvi, pa ne zahteva skrajšanja najdaljšega roka devetih mesecev, predpisanega za to, da institucije Unije zaključijo preiskavo in po potrebi razširijo dokončne protidampinške dajatve.

42. Četrtič, razlaga, v skladu s katero uredbe o razširitvi protidampinške dajatve ne bi bilo mogoče sprejeti po izteku te dajatve, ne izhaja iz sistematičnega razmerja med postopkom pregleda, določenim v členu 11, od (2) do (4), osnovne uredbe, in postopkom glede možnega izogibanja, določenim v členu 13 te uredbe.

43. Seveda so na splošno mogoči številni medsebojni vplivi prvotnih ukrepov in ukrepov proti izogibanju. Kadar veljata glavni ukrep in ukrep proti izogibanju, razumevanje predvidljivih posledic odprave, spremembe ali izteka glavnega ukrepa zahteva, da se upoštevajo tudi predvidljive posledice ohranitve ali odprave ukrepa proti izogibanju. [29] Taka je sicer običajna praksa, ki jo uporabljajo institucije Unije. [30]

44. Vendar ta primer ni enak kot tisti, v katerem poteka preiskava glede možnega izogibanja, medtem ko se protidampinški ukrep približuje izteku.

26 — Moj poudarek.

27 — C-458/98 P, EU:C:2000:531, točka 91. Glej tudi sodbe Splošnega sodišča Brosmann Footwear (HK) in drugi/Svet (T-401/06, EU:T:2010:67, točka 198); Zhejiang Aokang Shoes/Svet (T-407/06 in T-408/06, EU:T:2010:68, točka 155); Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Svet (T-409/06, EU:T:2010:69, točka 157) in Foshan City Nanhai Golden Step Industrial/Svet (T-410/06, EU:T:2010:70, točka 133).

28 — Sodba Industrie des poudres sphériques/Svet (C-458/98 P, EU:C:2000:531, točka 92).

29 — Glej v tem smislu Müller, W., Khan, N., in Scharf, T., *EC and WTO Anti-Dumping Law*, druga izdaja, Oxford University Press, 2009, št. 13.70, str. 597.

30 — Glej med drugim Uredbo Sveta (ES) št. 654/2008 z dne 29. aprila 2008 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz kumarina s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz kumarina poslanega iz Indije, Tajske, Indonezije in Malezije, ne glede na to, ali je deklariran kot s poreklom iz Indije, Tajske, Indonezije oziroma Malezije ali ne po pregledu zaradi izteka ukrepov skladno s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 384/96 (UL L 183, str. 1); Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 102/2012 z dne 27. januarja 2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Ukrajine, kakor je bila razširjena na uvoz jeklenih vrvi in kablov, poslanih iz Maroka, Moldavije in Republike Koreje, ne glede na to, ali so deklarirani kot s poreklom iz teh držav ali ne, po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe št. 1225/2009 in o zaključku pregleda zaradi izteka ukrepa glede uvoza jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Južne Afrike v skladu s členom 11(2) Uredbe št. 1225/2009 (UL L 36, str. 1) ter Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/519 z dne 26. marca 2015 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pritrdilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz nekaterih pritrdilnih elementov iz železa ali jekla iz Malezije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz Malezije ali ne, po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe št. 1225/2009 (UL L 82, str. 78). V zadnjenavedeni izvedbeni uredbi se enako kot v Uredbi št. 654/2008 ugotovitev o obstoju praks izogibanja šteje za znak verjetnosti ponovitve dampinga za uvoz iz Kitajske (glej uvodno izjavo 54 Izvedbene uredbe št. 2015/519).

45. Čeprav se lahko v primeru bližnjega izteka dokončne protidampinške dajatve začne postopek pregleda ukrepa na pobudo Komisije ali pa na zahtevo proizvajalcev Unije – pri čemer je treba pojasniti, da v tem primeru ukrep, s katerim je bila ta dajatev uvedena, na podlagi člena 11(2) osnovne uredbe ostane v veljavi, dokler ni znan rezultat takega pregleda – to, da Komisija ne uporabi možnosti pregleda, institucijam Unije ne more odvzeti pooblastila za razširitev veljavne protidampinške dajatve, tudi če je ta razširitev izključno retroaktivna.

46. V resnici se presoja, ki se je institucije Unije lotijo v okviru pregleda ob izteku protidampinškega ukrepa, razlikuje od presoje, ki jo morajo opraviti v primeru začetka preiskave glede možnega izogibanja temu ukrepu.

47. V skladu s členom 11(2), prvi pododstavek, osnovne uredbe je ohranitev protidampinškega ukrepa po datumu, na katerega se običajno izteče, mogoča le, če je v pregledu ugotovljena zveza med iztekom protidampinškega ukrepa na eni strani ter nadaljevanjem ali ponovnim pojavom dampinga in škode na drugi strani.

48. Presoja, ki jo Komisija opravi v okviru postopka pregleda, temelji ne le na retrospektivni analizi razvoja zadevnega položaja od uvedbe prvotnega dokončnega ukrepa naprej, ampak tudi na „prospektivn[i] analiz[i] verjetnega razvoja položaja od sprejetja ukrepa za pregled naprej, da bi [se] oceni[l] verjeten vpliv odprave ali spremembe navedenega ukrepa“.[31] Ohranitev protidampinškega ukrepa je torej odvisna od rezultata presoje posledic njegovega izteka.

49. Nasprotno pa preiskava glede možnega izogibanja protidampinški dajatvi ne vključuje nujno prospektivne razsežnosti, ker je pomembno ugotoviti ne verjetnost nadaljevanja ali ponovnega pojava dampinga in škode ob izteku protidampinškega ukrepa, ki je predmet izogibanja, ampak resničnost dejanskega izogibanja temu ukrepu, zlasti s sestavljanjem.

50. Ker sta potreba po ohranitvi prvotnih protidampinških ukrepov in potreba po njihovi razširitvi zaradi izogibanja tem ukrepom predmet različnih presoj, ki se nanašata na različni časovni obdobji, lahko Komisija utemeljeno in neprotislovno meni, da nima dokazov za ugotovitev, da bo po izteku veljavnega protidampinškega ukrepa verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava dampinga in škode, da pa ima dovolj dokazov, ki kažejo, da je ta ukrep predmet izogibanja.

51. Petič, menim, da prepovedati sprejetje uredbe o razširitvi protidampinške dajatve po izteku te dajatve, čeprav je bilo ugotovljeno izogibanje obstoječim ukrepom, ni v skladu z zahtevami načela dobrega upravljanja. Podelitev procesnih pravic pritožniku, ki Komisijo obvesti o obstoju izogibanja in zahteva začetek preiskave, namreč ne bi imela smisla, če po tej preiskavi, opravljeni v rokih, določenih z osnovno uredbo, institucije Unije, čeprav bi ugotovile obstoj izogibanja, ki dokazuje utemeljenost pritožbe, ne bi mogle sprejeti nobenega ukrepa zoper to izogibanje.

52. V postopku v glavni stvari je bila z Uredbo št. 1458/2007 do 13. decembra 2012 uvedena dokončna protidampinška dajatev na uvoz zadevnih izdelkov s poreklom iz Kitajske. Pred iztekom tega ukrepa, in sicer 25. junija 2012, je bila z Uredbo št. 548/2012, ker se je z njo začela preiskava glede možnega izogibanja zadevnemu ukrepu, naložena registracija zadevnih izdelkov, odpremljenih iz Vietnama.

53. Po ugotovljenem obstoju izogibanja je bilo s sporno uredbo, sprejeto 18. marca 2013, določeno, da se dokončna protidampinška dajatev, uvedena z Uredbo št. 1458/2007, razširi na uvoz zadevnih izdelkov, odpremljenih iz Vietnama, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz te države.

31 — Glej sodbo Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, točka 55).

54. Preiskava izogibanja se je začela na zahtevo proizvajalca Unije, vloženo 17. aprila 2012, to je, preden je bilo 1. maja 2012 objavljeno obvestilo o bližnjem izteku nekaterih protidampinških ukrepov. Preiskava se je nanašala na obdobje od 1. januarja 2008 do 31. marca 2012.

55. Če bi bilo treba sporno uredbo sprejeti pred iztekom prvotnega ukrepa, to je pred 13. decembrom 2012, bi morala Komisija svojo preiskavo nujno zaključiti prej kot v devetmesečnem roku, ki je določen v členu 13(3) osnovne uredbe. Poleg tega se mi ne zdi ravno logično in dosledno šteti, da bi bilo mogoče to uredbo veljavno sprejeti do 13. decembra 2012 pred polnočjo, in ne do poznejšega datuma, čeprav bi bil ta znotraj tega devetmesečnega roka. Kako bi zgolj okoliščina, da se ukrep še vedno uporablja, četudi le za kratek trenutek, dajala veljavnost sprejetju uredbe o razširitvi, ki pa bi postala nezakonita 14. decembra 2012 ob 0.00? Ali bi bilo treba iti dlje in zahtevati, naj Svet sprejme ukrep retroaktivne razširitve protidampinških dajatev v minimalnem roku pred iztekom teh dajatev? Ali bi bilo treba iti še dlje in – čeprav gre za ukrepanje zoper izogibanje, ugotovljeno v preteklosti – pogojiti retroaktivno razširitev protidampinškega ukrepa z njegovo ohranitvijo za prihodnost po koncu pregleda? Če bi se s sodno prakso uvedel tak rok ali taka zahteva po nadaljevanju prvotnega ukrepa, bi se osnovni uredbi dodala pogoja, ki ju ta uredba očitno ne vsebuje. Prav tako v tem posebnem primeru, v katerem se je praksa, ki ustreza opredelitvi izogibanja, razvila pred koncem uporabe protidampinške dajatve, ta uredba ne zavezuje institucij Unije, da zoper to prakso ukrepajo z začetkom novega protidampinškega postopka namesto z nadaljevanjem postopka, ki je za to specifično določen v členu 13 navedene uredbe.

56. To so razlogi, iz katerih menim, da preučitev prvega vprašanja, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, ni razkrila ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost sporne uredbe.

IV – **Predlog**

57. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj na prvo vprašanje, ki ga je postavilo Finanzgericht Hamburg, odgovori, da preučitev tega vprašanja ni razkrila ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 260/2013 z dne 18. marca 2013 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 1458/2007, na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, poslanih iz Socialistične republike Vietnam, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Socialistične republike Vietnam ali ne.